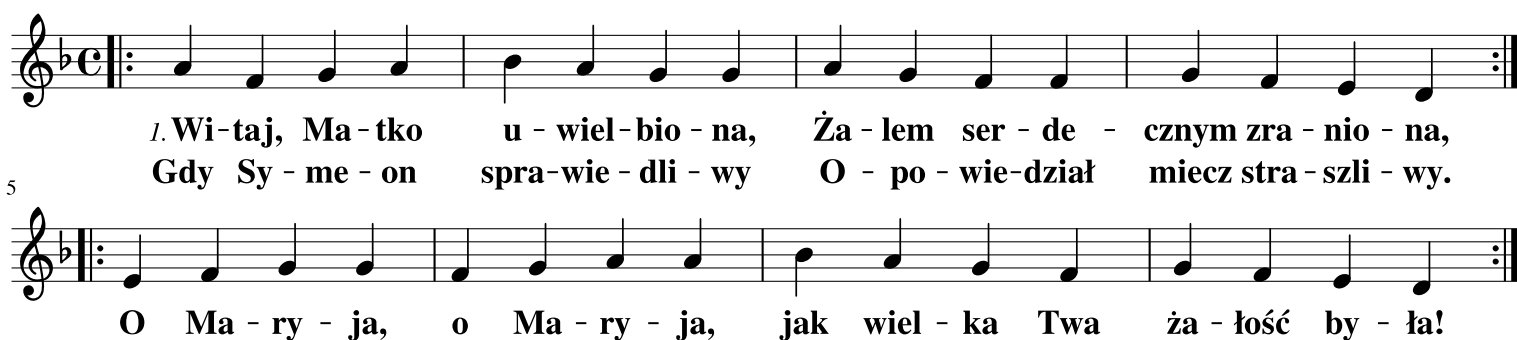


# O całej Męce Pana Jezusa i żałościach N. Maryi Panny

Witaj, Matko uwielbiona

[T. Klonowski 1867]

[Klon., t.I, str. 321, pieśń 169]



2. Miecz ten wbił Ci się do serca, – Gdy ów okrutny morderca – Zabić chciał Synaczka Twego, – Lecz Bóg nie dopuścił tego. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka ...*

3. Do Egiptu uchodzenie – Sprawilo Ci zasmucenie, – Bo wśród pustyń, gór i lasów – Nie miałaś żadnych wy-wczasów. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa ...*

4. Wielka znowu żalność była, – Gdyś Syna Twego straciła – W Jerozolimskim kościele, – Wylałaś tam łez tak wiele. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa ...*

5. Jeszcze większą boleść miała, – Gdyś ze Synem się żegnała, – Kiedy szedł na mękę srogą, – I miał przelać krew Swą drogą. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka ...*

6. Jakżeś w boleściach omdlała – Wtenczas, gdyś się dowiedziała, – Że już Syn Twój pojmany, – Od Judasza zaprzędany. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa ...*

7. Jak złoczyńcę związanego – Już prowadzą do sądziego: – Przed Annaszem Go stawiają, – I o zbrodni obwiniają. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa ...*

8. Tu Mu słuzalec zuchwały – Wyciął policzek nie mały, – Chcąc przez to niegodziwemu – Przysłużyć się panu swemu. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa ...*

9. Od bezbożnego Annasza – Prowadzą Go do Ka-ifasza; – Fałszywe świadki zwołali, – Różne winy przedstawiali. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa żalność ...*

10. O jak tu zelżyli Pana – Przez całą noc aż do rana! – Już był na śmierć osądzony, – W ciemną piwnicę wtrącony. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa żalność ...*

11. Przed Piłatem Go stawili, – I na nowo oskarżyli, – Iże wszystek lud buntuje, – Czyny wypłacać zakazuje.

12. Piłat w Nim nie znalazł winy, – Ani też śmierci przyczyny, – Do Heroda okrutnego – Odsyła Pana naszego. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa żalność była!*

13. Tam się z Niego naśmiewali. – W białą szatę go odziali, – Do Piłata z Nim wracają, – Aby Go skazać, wołają. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa żalność była!*

14. Piłat nie chce uczynić tego, – Na śmierć skazać niewinnego; – Ale kazał Go biczować. – By żydów ukontentować. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa ...*

15. U pręgiarza kamiennego – Biczują Pana miłego. – W rękę trzcinę Jemu dali, – Z szyderstwem przed Nim klękali. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa żalność ...*

16. Inni koronę cierniową – Wtłoczyli na Jego głowę. – Zewsząd krew się święta leje, – Aż Pan Jezus słaby mdleje. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa żalność ...*

17. Jeszcze z tego nie kontenci, – Wołają żydzi za-wzięci: – Ukrzyżuj nam łotra tego, – Nie chcemy Go mieć żywego. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa ...*

18. Piłat chce im Barrabasa – Na śmierć skazać za Jezusa: – Lecz oni na to nie dbają; – Strać nam Jezusa, wołają. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa żalność ...*

19. Już nie wiedzą[c] sobie rady, – I bojąc się jakiej zdrady, – Skazał Piłat niewinnego – Na śmierć Jezusa miłego. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa żalność była!*

20. Zaraz żydzi Go porwali, – Okrutnie z Nim naj-grawali. – Na ramiona krzyż włożyli, – I na Golgotę pędzili. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa żalność była!*

21. Jezus pod ciężarem krzyża – Do samą ziemi się zniża, – Upada pod nim i mdleje, – Krew święta zewsząd się leje. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa żalność ...*

22. Cyreneusz przymuszony – Podźwiga krzyż krwią zbroczony. – Ledwo trochę Mu ulżyli, – Znow na Pana krzyż włożyli. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa ...*

23. Szarpią Go i popychają, – Bo kamienne serce mają; – Żydzi w swą zapalczywość – Nie znają żadnej litości. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa żalność ...*

24. Tylko Weronika święta – Litością i żalem zdjeta, – Do Jezusa się zbliżyła, – Chustką Mu twarz ocierała. *O*

25. Na tej chustce wyraziła – Twarz się, jaka wtenczas była, – Poraniona, zekrwawiona, i okropnie zeszpecona. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa żalność ...*

26. Ach! jak wielką boleść miała – Maryja, kiedy widziała – Pod krzyżem Synaczka Swego, – Całego krwią zbrozonego! – *O Maryja, o Maryja, jak wielka ...*

27. I niewiasty też płakały, – Które Jezusa spotkały; – Rzekł: nie płaczcie, bom bez winy, – Płaczcie na się i na syny. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa ...*

28. Już Pan ledwo sobą włada, – Trzeci raz ciężko upada; – Lecz odpocząć Mu nie dali, – Na Golgotę popychali. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa żalność ...*

29. Tu Go ze szat obnażają, – Skórę wraz z szatą zdzierają, – Gorzki napój zgotowali, – I tém w mdłości Go wskrzeszali. – *O Maryja, o Maryja, jak wielka ...*

30. Katowię Go pochwycili, – I na krzyż Go porzucili; – Ręce, nogi wyciągają, – I do krzyża przybijają. –

31. Już krzyż do góry dźwigają, – Rany się tak rozdierają, – Iż się krew potokiem leje, – Maryja wszystka truchleje. – **O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa ...**

32. Żydzi z Pana urągają. – O suknię losy miotają; – A On modli się: o Panie! – Odsuść im to urąganie! – **O**

33. Maryja pod krzyżem stała, – Z płaczem na Syna patrzała. – On Ją w opiekę Janowi – Oddaje, swemu uczniowi. – **O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa ...**

34. A gdy się już wykonało – Wszystko to, co się stać miało, – Oddał Jezus ducha swego – W ręce Ojca niebieskiego. – **O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa ...**

35. Matuchna pod krzyżem mdleje, – Cała natura truchleje. – Słońce gaśnie w sam dzień biały, – Ziemia drży, pękają skały. – **O Maryja, o Maryja, jak wielka ...**

36. Józef i Nikodem śmiało – Proszą Piłata o ciało, – Które, gdy z krzyża spuścili, – Na łonie Matki złożyli.

37. Ach! największą boleść miała – Maryja, gdy piastowała – Ciało Synaczka Swojego – Niewinnie zamęczonego. – **O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa żałość ...**

38. Przyjaciele ciało wzięli, – W prześcieradło uwinęli, – Balzamentem je namazali, – W nowym grobie pochowali. – **O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa żałość była!**

39. Grób kamieniem przywalili, – I tak pogrzeb zakończyli; – Wszyscy nad grobem płakali, – Bo Jezusa miłowali. – **O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa żałość...**

40. Przez Twe smutki i żałości, – O Matko, pełna miłości! – Proś za nami Syna Swego. – Zjednaj nam łaskę u Niego. – **O Maryja, o Maryja, jak wielka Twa ...**

*Amen.*

---

„Szczęble do Nieba”, Teofil Klonowski, Poznań 1867, t.I, str. 321, pieśń 169.

©© Tradycja.Poznań MMXIX

*It has been typeset and placed in the public domain by Tradycja.Poznań.*

*Unrestricted modification and redistribution is permitted and encouraged—copy this music and share it!*